

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 17. Illustratus locus ex oratione pro Cœlio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

est, hæc quæ subiiciam, non indigna, quæ notarentur, censui. Primum ergo vbi vulgo legitur, *Cui tamen ipsi regi veniam te daturum fuisse dicebas, si tum auxilia Pompeio, vel si etiam filium misisset, ipse tamen excusatione ætatis vsus esset.* in illis fragmentis elegantius, ni fallor, & verius ita scriptum est: *Cui tamen ipsi regi veniam te daturum fuisse dicebas, si, cum auxilia Pompeio, vel etiam filium misisset, ipse tamen excusatione ætatis vsus esset.* Item hoc, quod non ad nitorem & elegantiam orationis, sed ad sententiam ipsam non mediocriter pertinet. In iis enim libris quibus vulgo vtimur, ita legimus: *Ego meherculè C. Caesar initio, cum est ad me ista causa delata, Phidippum medicum, seruum regium, qui cum legatis missus esset, ab isto ipso adolescente existimaui esse corruptum: hac suspitione sum percussus. medicum indicem subornabit, finget videlicet aliquod crimen veneni.* at in illis *ἐλαχίστοις*, (ita enim planè vocari possunt) multo sincerius multoque emendatius, meo quidem iudicio, scriptum est: *Ego meherculè C. Caesar initio, cum est ad me ista causa delata, Phidippum medicum, seruum regium, qui cum legatis missus esset, ab isto adolescente esse corruptum: hac suspitione sum percussus. medicum indicem subornauit: finget videlicet aliquod crimen veneni.* Quæ scriptura quin planè integra & incorrupta sit, nemo dubitabit, qui locum illum paulo attentius considerauerit.

Illustratus locus ex oratione pro Cælio.

CAPVT XVII.

IN oratione pro Cælio cum conatus esset M. Tullius impuram mulierem Clodiam in eam suspitionem adducere, vt qui aderant, veneno ab ea sublatum Q. Metellum existimarent; hac postea amplificatione vsus est: *Ex hac igitur domo progressa ista mulier, de*

D 4 *venens*

Ant. Martini
Varia Lectiones
LIII
25

veneni celeritate dicere audebit? nonne ipsam domum metuet, ne quam vocem eliciat? non parietes conscios, non noctem illam funestam ac luctuosam perhorrescet? Suspicor autem, vbi eliciat legitur, eiiciat legi debere. significat enim, hoc ipsum metuere debere Clodiam, ne vocem ipsa domus tam impij facinoris conscia emittat, eliciendi autem verbum, ad hoc indicandum, non nimis aptum videtur. Euripidis etiam versibus quibusdam ex Hippolyto coronato hanc coniecturam non nihil adiuuari puto: è quibus totus ille locus manifestò expressus est. sunt autem hi:

Οὐδὲ σκότον φείσασσι τὴν ξυμπεράτῳ,

Τέρεμνά τ' οἴκων, μή ποτε φθγγῶν ἀφῆ;

Neque tenebras noctis perhorrent conscia,

Neque, ipsa ne quando eiiciat vocem domus?

loquitur autem ibi Phædra de mulieribus, quæ se pudicas esse simulant, cùm tamen clanculùm libidini seruiant: quas miratur prodire audere in conspectum vitorum: neq. timere, ne à nocte ipsa, & à domo conscia indicentur. Hanc meam coniecturam Lambinus, homo omnium, sed nolo in mortuum, quoquò modo de me meritum, grauius dicere, principio quidem ita exagitauit, vt illa sollempnia effunderet, Barbaros esse, & omnium bonarum rerum imperitos, & quæcumq. præterea solebat, quoties ab aliquo dissentiebat, si qui putarent, eiicere vocem, Latine dici. deinde, mutata sententia, in Notis ad Ciceronem, ipse se ad illum imperitorum numerum aggregauit: neque tamen mihi prorsus assensus est, sed nutauit, vt plerumque in grauioribus rebus solebat: fassus, coniecturam meam duorum veterum librorum testimonio comprobati. Exiit deinde, qui, gratiam, credo, Lambini aucupati volens, quam tamen, cuiusmodi esset, ipse postea exper-

expertus est, cum emendationem meam aliquot Lucretij locis confirmari videret, secutus quidem eam est: sed eius Lambinum fecit auctorem, a quo illa diu oppugnata, non me, a quo primùm prolata erat. Sed hæc & leuia sunt, & a me ipso mirabiliter negliguntur. Aut non curanda gloria, aut ex grauioribus rebus petenda est.

Cicero in oratione pro Sylla, locum quendam Demosthenis imitatus ostenditur.

CAPVT XVIII.

VIDETUR Cicero duobus ex Oratione pro Sylla locis Demosthenicum quendam adumbras- se: qua in parte excusat se, quòd in reo defendendo multa de seipso dicere cogatur: cuius sermonis impos- sitam sibi esse dicit ab accusatore necessitatem. nam & Demosthenes idem in defendendo Ctesiphonte dixerat: quem quomòdo Latinus orator sit imitatus, vt appareat, vtriusque verba describam. Ita igitur De- mosth. *Εἰ μὲν ἐν αὐτῷ ἔδωκε μόνον κατηγορησέν Αἰχίνης, καὶ γὰρ αὐτῷ τὸ πρῶτον ἐβουλόματός ἐστις ἀνὰ λόγον ἐπιλογέμενος ἐπὶ δὴ ἐν ἐλάττω λόγον, τὰλλα διζήτων, ἀνάλωκε, καὶ τὰ πλείστα κα- τὰ δόξαν, ἀναγκαῖον ἐστὶ νομίζω καὶ δίκαιον αἶμα, βραχέα, ὅ ἀνδρες ἀθηναῖοι, αὐτῶτον πρῶτον εἰπεῖν.* Cicero autem: Et quoniam L. Torquatus, meus familiaris ac necessarius, iudices, existimauit, si nostram in accusatione sua necessitu- dinem familiaritatemq; violasset, aliquid se de auctoritate mea defensionis posse detrahere, cum huius periculi propul- satione coniungam defensionem officij mei. Post autem etiam apertius: Nam si Torquatus Syllam solum accusas- set, ego quoque hoc tempore nihil aliud agerem, nisi eum qui accusatus esset, defenderem. sed cum ille tota oratione in me esset inuectus, & cum, vt initio dixi, defensionem

D 5 meam

Ant. Martini
Varia Lektionen
LIII
25